

Rødstrupesanger: ID-nøtt i rødt, hvitt og grått

Rødstrupesanger (*cantillans/albistriata*), Utsira 6. mai 2016. Denne fuglen viser det østlige underartsparets typiske kontrast mellom rød strupe og øvre bryst mot lysere flanker. Hvit kile på nest ytterste stjertfjær skimtes også. Foto: Truls W. Andersen.

Rødstrupesanger er på det nærmeste å regne som en årlig forekommende art i Norge. Ikke desto mindre er en observasjon av denne arten et høydepunkt for mange ivrige feltslitere og ringmerkere. I løpet av de senere årene har kunnskapen om identifikasjon økt i takt med foreslåtte taksonomiske endringer. Like fullt er sikker identifikasjon av (under)artene en krevende øvelse. I denne artikkelen oppsummeres NSKFs revurdering av alle de norske funnene av denne typiske vår-arten, som med sin mediandato på selveste 17. mai med rette kan sies å være en identifikasjonsutfordring i rødt, hvitt og grått!

av Tor Olsen på vegne av Norsk sjeldenhetskomité for fugl (NSKF)

Taksonomi og nomenklatur

Rødstrupesanger *Sylvia cantillans* har tradisjonelt vært regnet som én art med fire underarter, hvis hekkeutbredelse strekker seg rundt store deler av Middelhavet: *inornata* i Nordvest-Afrika, *cantillans* på fastlandet ved det nordvestlige Middelhavet, *moltonii* på øyene i det vestlige Middelhavet og nordlige Italia, og *albistriata* i det nordøstlige Middelhavet.

Status til underarten *moltonii* har lenge vært diskutert og er av de fleste autoriteter nå blitt skilt ut som en egen art. NSKF følger de taksonomiske anbefal-

alingene gitt av Association of European Records and Rarities Committees / Taxonomic Advisory Committee (AERC/TAC). Med henvisning til bl. a. Svensson (2013a, b) ble *moltonii* skilt ut som egen art av AERC/TAC i 2014. Samtidig ble det vitenskapelige navnet endret til *subalpina* siden dette navnet har prioritet over *moltonii*, ettersom det ble brukt av Temminck allerede i 1820.

Svensson gikk også videre ved å skille ut hekkefugler fra de sørlige og sentrale delene av Italia som en egen underart, som pga. navneprioritet fikk navnet *cantillans*. Dette krevde et nytt

Tor Olsen

Tor Olsen (f. 1979) er sekretær i NSKF.

navn for populasjonen på Den iberiske halvøy, som tradisjonelt stod som *cantillans*, men nå er navngitt *iberiae*.

Svenssons forslag til endringer i taksonomi og nomenklatur blant underartene innad i rødstrupesangerkomplekset er også tatt til følge av AERC/TAC, men i motsetning til Svensson har komiteen ikke skilt ut det vestlige underartsparet (*inornata/iberiae*) fra det østlige paret (*cantillans/albistriata*). Også andre taksonomiske autoriteter, slik som Clements og International Ornithological Congress (IOC), har foreløpig valgt å beholde disse fire underartene samlet som én art.

Norsk navnekomité for fugl har tidelt norske navn til alle tre artene foreslått av Svensson. Den «nye» arten *Sylvia subalpina* har fått navnet maquissanger, hvilket henspiller til artens foretrukne hekkehabitat. Rødstrupesanger (*sensu lato*) blir stående som overordnet navn for de fire øvrige taksonene, samtidig som det spesifikt også angir det østlige underartsparet (*sensu stricto*).

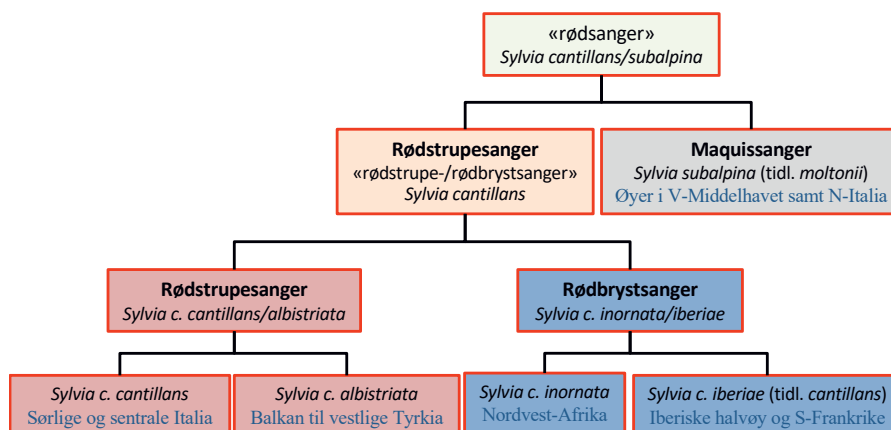
Det vestlige underartsparet har derimot fått det helt nye norske navnet rødbrystsanger. I denne artikkelen brukes, for å unngå ytterligere navneforvirring, i tillegg det uoffisielle navnet «rødsanger» som en fellesbetegnelse på alle fem taksonene, mens rødstrupesanger heretter angir det østlige underartsparet (*sensu stricto*). Se figur 1 for en grafisk fremstilling av de ulike navnene brukt i denne artikkelen.

Ettersom kun tre norske funn fra tidligere er publisert med spesifikk underart var det naturlig for NSKF å gjennomføre en total revurdering av samtlige funn. Lignende revurderinger er allerede gjennomført og publisert i flere andre europeiske land slik som Finland (Lehikoinen & Normaja 2019), Nederland (Wassink 2014) og Sverige (Waern 2017).

Viktige kjennetegn

Karakterene som skiller mellom de ulike taksonene er i mange tilfeller marginale og avhenger i tillegg av kjønn, alder og årstid. Utfargede hanner er med sin fargesprakende underside de letteste å bestemme, mens hunnfargede fugler i mange tilfeller ikke lar seg bestemme utover «rødsanger», altså ubestemt rødstrupe-/maquissanger.

I denne artikkelen oppsummeres kjennetegnene bare kortfattet, for mer detaljerte beskrivelser henvises til

Figur 1. Oversikt over norske og vitenskapelige navn brukt i denne artikkelen.

Rødstrupesanger ua. *cantillans/albistriata* Utsira 12. mai 1988. Dypt rødfarget strupe i kontrast til lysere flanker samt lang hvit kile på nest ytterste stjertfjær (T5) gjør identifikasjon av denne fuglen uproblematisk. Foto: Magnar Bø.

bl.a. Svensson (2013b) og Shirihai & Svensson (2018).

Farge på undersiden hos hanner

Rødbrystsanger har en jevnt farget underside uten påfallende kontraster mellom strupe, bryst og flanker. Intensiteten i fargetonen avtar gradvis bakover til de undre stjertdekkerne og et lysere felt er vanligvis bare synlig på buken. Fargetonen er typisk teglrød, dvs. med et oransjetonet fargestikk.

Rødstrupesanger har på den annen side en tydeligere kontrast mellom rød strupe og øvre bryst, og lysere flanker og underside. Hos underarten

cantillans er flankene ofte svakt rødtone, mens *albistriata* ofte har helt gråhvite flanker, buk og bakkropp. Den røde fargetonen er som oftest dypere, særlig hos *albistriata* der denne gjerne beskrives som vinrød.

Hanner av maquissanger skiller seg fra øvrige taksoner på en mer rosa fargetone på undersiden, gjerne beskrevet som lakserød. Typisk har denne arten svake kontraster på undersiden, bare buken er lysere, men arten kan også vise tydeligere skille mellom bryst og flanker.

Felles for alle taksonene er at fargetonen kan fremstå svært ulik i ulike

lysforhold. Flere bilder og lengre tids observasjon er derfor ofte nødvendig for å fastslå reell fargetone med sikkerhet.

Tegninger på stjertfjær

Rødstrupesanger har typisk en tydelig hvit kile på den nest ytterste stjertfjæra (T5) når denne er av adult type. Også fjæra innenfor (T4) kan i mange tilfeller ha en markert hvit kile. Imidlertid kan denne karakteren ikke nødvendigvis brukes på juvenile stjertfjær, slik mange 2K-fugler har på våren. Det er heller ikke uvanlig at hunner hos *cantillans* har liten eller ingen kile på T5. For å komplisere ytterligere kan også (hanner av) rødbrystsanger og maquissanger vise relativt markerte hvite kiler på T5 (Illa mfl. 2019), men det må anses som mer uvanlig. Typisk har både rødbrystsanger og maquissanger en ganske tvert avskåret hvit tupp på T5 uten rødstrupesangerens hvite kile.

Skjeggstripe (bare hanner)

Den hvite skjeggstripa hos rødstrupesanger er typisk bredere og mer fremtredende enn hos rødbrystsanger. Imidlertid er det stor overlapp på denne karakteren, og den avhenger også sterkt av posituren til fuglen. Form på skjeggstripa kan dermed ikke brukes som annet enn en støttekarakter for fugler som ellers viser mer håndfaste karakterer for den ene eller andre underarten.

Farge på oversiden

Rødbrystsanger er typisk marginalt mørkere på oversiden enn rødstrupesanger og maquissanger. I frisk drakt har rødbrystsanger ofte mer bruntonede kanter på tertiærene enn rødstrupesangerens lyst grålige tilsvarende. Begge disse forskjellene er imidlertid marginale, har stor overlapp og avhenger i stor grad av lysforhold og slitasje. I likhet med form på skjeggstripa kan farge på oversiden og på tertiærene derfor ikke brukes som annet enn støttekarakterer.

Biometriske mål

Rødstrupesanger, i sær underarten *albistriata*, er marginalt større enn de øvrige taksonene. Det er imidlertid stor overlapp, og det er bare på individer med de mest ekstreme vingelengdene at dette kan tillegges vekt ved identifikasjon utenfor det normale utbredelsesområdet.

«Rødsanger» Lista fyr 21. mai 1993. Merk bl. a. forskjell i utseende på skjeggstripa på høyre og venstre side. Ettersom denne fuglen også har svak rødfarge på flankene og stjerttegningene ikke er dokumentert lar den seg etter NSKFs vurdering ikke sikkert bestemme til (under)art. Begge bilder: Gunnar Gundersen.

Lyd

Lokkelyden er utvilsomt det sikreste kjennetegnet for å skille mellom rødbryst-/rødstrupesanger og maquissanger. De førstnevnte underartene har lokkelyd som lettest beskrives som «tekk». Hos rødbrystsanger er lokkelyden svært lik tilsvarende lyd hos vår hjemlige møller *S. c. curruca*. Underarten *cantillans* har en noe bløtere variant av lyden «tjekk», mens *albistriata* ofte har en tett dobbelt lokkelyd som kan beskrives som «tret». Det kreves imidlertid meget god erfaring og et godt øre for lyd for å skille disse små forskjellene i felt.

Maquissanger har på den annen side en lokkelyd som uten unntak minner om lokkelyden til gjerdesmett *Troglodytes troglodytes*, og kan beskrives som «trrrrrr». Vær dog oppmerksom på at varsellyden til rød-

strupesanger kan være mer lik maquissanger, slik at man helst må høre lyden gjentatte ganger for å være sikker på at det faktisk er lokkelyden man hører.

Det er også forskjeller i sangen mellom rødbryst-/rødstrupesanger og maquissanger. Sistnevnte har et hurtigere tempo i sangen, men pga. kompleksiteten i sangen kreves det et meget vel trent øre og gode lydopptak for å skille mellom sangen til de to artene.

Revurdering av norske funn

Frem til og med 2018 er det godkjent totalt 107 funn av «rødsanger» i Norge. Av disse er kun tre fugler tidligere publisert som tilhørende spesifikke underartsgrupper: én rødstrupesanger og to rødbrystsangere. I løpet av revurderingen definerte NSKF fem hovedgrupper med totalt 14 underkategorier og plasserte funnene ut ifra forelig-

Stjerttegninger på de fire DNA-verifiserte rødstrupesangerhunnene fra Norge. Bildet til høyre viser cantillans, mens de øvrige viser albistriata. Disse bildene illustrerer årsaken til at NSKF ikke har brukt manglende hvit kile som pålitelig kriterium ved underartsidentifikasjon av hunner. F.v. Bulandet 5. oktober 2014 (Ola Nordsteien), Sula 25. mai 2017 (Arnt Stavne), Utsira 4. juni 2014 (Bjørn Ove Høyland) og Store Færder 23. mai 2015 (Håkon Heggland).

gende dokumentasjon. På grunn av de ofte marginale forskjellene mellom de ulike taksonene ble det bestemt at bare fugler dokumentert med gode bilder, eller funn der lokkelyd var entydig beskrevet, kunne publiseres som noe annet enn ubestemt «rødsanger».

Det skal også nevnes at funn av voksne hanner fra høsten ble vurdert ekstra kritisk ettersom farge på undersiden kan skjules av lyse bremmer på friske fjær. Kriteriene for de ulike hovedgruppene og underkategoriene er gjengitt i tabell 1. Disse kriteriene vil også bli benyttet ved vurdering av fremtidige funn.

Den gjennomførte revurderingen resulterte i totalt 43 godkjente funn av rødstrupesanger (*sensu lato*) i Norge, mens maquissanger ikke anses som tilstrekkelig dokumentert påtruffet her til lands. Blant rødstrupesangerne er 34 funn bestemt til og publiseres som rødstrupesanger (*sensu stricto*) og fire til rødbrystsanger. De totalt fem fuglene som er verifisert ved hjelp av DNA-analyser omfatter én rødstrupesanger av underarten *cantillans* og tre tilhørende underarten *albistriata*; den eneste DNA-verifiserte rødbrystsangeren var av underarten *iberiae*.

Tilsvarende overvekt av østlige fugler er også påvist i andre land i Nord-Europa. I Sverige gav revurderingen elleve funn av rødstrupesanger mot kun to av rødbrystsanger, i tillegg til én maquissanger (Waern 2017). I Nederland var forholdet enda skjevare med 27 rødstrupesangere mot kun tre rødbrystsangere (Wassink 2014).

Denne overvekten av østlige fugler kan synes uventet med tanke på nærheten til det normale utbredel-

Rødbrystsanger Revtangen Ornitologiske Stasjon 16. mai 2000. Farge på undersiden passer perfekt for underartsparet, og med støttekarakterer som bl.a. svak skjeggstripe ble denne godkjent selv uten bilder som viser utspredd stjert. Foto: Morten Kersbergen.

Uten dokumentasjon eller beskrivelse av stjert og lokkelyd må selv noen meget veldokumenterte fugler bli stående som ubestemte, slik som denne rødbryst- eller maquissangeren fra Nese 6. mai 2006. Foto: Christian Tiller.

sesområdet for rødbrystsanger, i enda større grad for Nederland enn for de skandinaviske landene. Overvekten av østlige fugler er høyst trolig reell, eksemplifisert ved at fire av fem DNA-analyserte fugler fra Norge viste seg å være rødstrupesangere.

Likevel er det verdt å nevne muligheten for å introdusere systematiske feil ved de valgte kriteriene. Hunnfargede rødbrystsangere lar seg ut ifra disse kriteriene bare bestemme sikkert ved DNA-analyse. På den annen side har NSKF godkjent tre funn av rødstrupesangerhunner bare basert på lang og tydelig kile på nest ytterste stjertfjær.

Dermed vil man systematisk kunne godkjenne flere østlige enn vestlige hunner.

En annen potensiell systematisk feilkilde ligger i det faktum at rødstrupesangerhanner av underarten *albistriata* har et mer distinkt utseende enn de øvrige taksonene. Det medfører trolig at en større andel av slike fugler kan bestemmes til underartspaar enn det som er tilfellet for rødbrystsanger, siden det der er overlapp i karakterer opp mot rødstrupesanger ua. *cantillans*.

Funnmønster i Norge

«Rødsanger» er en klassisk vårart i

Norge, med hele 97 av 107 funn gjort på våren i perioden fra 21. april til 18. juni. Av vårfunnene er ikke mindre enn 91 gjort langs kysten fra ytre Oslofjord til Rogaland. Av de ni funnene som er gjort lenger nord i landet er derimot nesten halvparten (fire) fra høsten. Det eneste innlandsfunnet er en hann fra Langkåshaugen, Telemark 14. mai 1981. Ettersom det er gjort kun fire sikre funn av rødbrystsanger er det vanskelig å trekke noen konklusjoner i forhold til forskjeller i opptreden mellom de østlige og vestlige fuglene, annet enn å notere seg at mediandato for rødbrystsanger (9. mai) er ti dager

Tabell 1. Kriterier for identifikasjon av de fem hovedgruppene omfattet av revurderingen av norske funn av rødstrupesanger. * Inkl. to vårfunn fra hhv. 1968 og 1979 av ringmerkede hanner der alle bilder har gått tapt.

Gruppe	Beskrivelse av kriterier for hver enkelt gruppe	Antall funn
«rødsanger» <i>Sylvia cantillans/subalpina</i>		64
1 a	Alle funn uten bilder og god beskrivelse/opptak av lokkelyd.	27*
b	Alle funn av hanner der foreliggende bilder ikke gir et entydig inntrykk av farge på undersiden og/eller stjerttegninger, og der lokkelyd ikke er beskrevet.	21
c	Alle funn av hunnfargede fugler der foreliggende bilder ikke viser lang hvit kile på T5 eller der stjertfjær er av juvenil type, og der lokkelyd ikke er beskrevet.	16
rødstrupe-/rødbrystsanger <i>S. cantillans</i> ssp.		5
2 a	Funn uten bilder eller der foreliggende bilder ikke gir et entydig inntrykk av farge på undersiden (bare hanner) eller tegning på stjertfjær, men der lokkelyd er godt beskrevet som én- eller tostavet, dvs. ikke gjerdesmet-lignende triller.	5
rødstrupesanger <i>S. c. cantillans/albistriata</i>		34
3 a	Funn verifisert vha. DNA (publiseres med spesifikk underart).	4
b	Funn av hanner som er dokumentert med flere bilder som viser at T5 har en markert og lang hvit kile på adult type fjær og har fargetone i strupe/øvre bryst som er dypt (vin)rød i klar kontrast mot lysere flanker.	17
c	Vårfunn av hanner som er dokumentert med flere bilder som alle gir et entydig inntrykk av dyp (vin)rød fargetone i strupe/øvre bryst og med en markert kontrast til tydelig lysere/hvite flanker. I tillegg støttekarakterer som bred og tydelig avsatt skjeggstripe i forhold til strupen og lyse kanter på friske tertierær.	10
d	Funn av hunner som er dokumentert (typisk håndbilder) med markert, lang hvit kile på adult type T5.	3
rødbrystsanger <i>S. c. inornata/iberiae</i>		4
4 a	Funn verifisert vha. DNA (publiseres med spesifikk underart).	1
b	Funn av hanner som er dokumentert med flere bilder som viser at T5 helt mangler hvit kile på adult type fjær og har fargetone på undersiden som er tydelig rødoransje/teglrød.	-
c	Vårfunn av hanner som er dokumentert med flere bilder som alle gir et entydig inntrykk av rødoransje/teglrød fargetone fra strupe til undre stjertdekkere og uten markert kontrast mellom bryst og flanker. I tillegg støttekarakterene som smal og mindre tydelig avsatt skjeggstripe i forhold til strupen, gulbrune kanter på friske tertierær og mørkere overside enn typiske rødstrupesangere.	3
maquissanger <i>S. subalpina</i>		0
5 a	Funn verifisert vha. DNA.	-
b	Funn med meget god beskrivelse el. opptak av lokkelyd som stemmer med maquissanger.	-
c	Vårfunn av hanner som er dokumentert med mange gode bilder i nøytralt lys, som alle gir et entydig inntrykk av rosa/lakserød fargetone på undersiden uten utpreget kontrast til flanker, og T5 (adult type fjær) dokumentert uten tydelig hvit kile.	-

NSKF har valgt å publisere et fåtall hanner av rødbrystsanger som viser typisk farge på undersiden selv i tilfeller der stjerntegningene ikke lar seg tyde med sikkerhet, slik som denne fra Lista 22. april 2011. Foto: Marton Berntsen.

tidligere enn for rødstrupesanger (19. mai).

Et annet moment som kan leses ut ifra funnstatistikken er at syv av de åtte sikkert aldersbestemte fuglene fra høsten er voksne individer. I tillegg holdt det seg en hann seg på Ona, Møre og Romsdal fra den ble oppdaget 24. mai 2015 helt frem til 8. august samme år. Kun én sikkert bestemt ungfugl er påtruffet i Norge, på Utsira, Rogaland 10. oktober 2009. Dette kan indikere at en stor del av høstfunnene i realiteten dreier seg om fugler som ankom landet på forlenget vårtrekk.

Rogaland er landets desidert beste fylke for «rødsanger», med hele 66 funn. Av disse stammer 52 fra Utsira, mens forskjellige lokaliteter på Jæren har totalt ni funn. Ni funn er også gjort på Lista, Vest-Agder som også er landets nest beste fylke med 12 funn. Vestfold har åtte funn, samtlige gjort på Store Færder. Norges nordligste funn stammer fra Røst, Nordland fra 28. september til 8. oktober 2011. Det er ikke mulig å trekke noen konklusjoner om forskjeller i geografisk fordeling mellom de ulike taksonene.

Råd til observatører

NSKF kommer til å fortsette praksisen som ble etablert under revurderingen med bare å publisere fugler til bestemte taksoner dersom funnet er dokumen-

Kombinasjon av kontrast mellom bryst og flanker og tydelig hvit kile på T5 gjør det lettere å bestemme rødstrupesangere, som denne fra Vigdel 2. mai 2017, med sikkerhet enn tilfellet er for rødbrystsangere. Foto: Espen Helgesen.

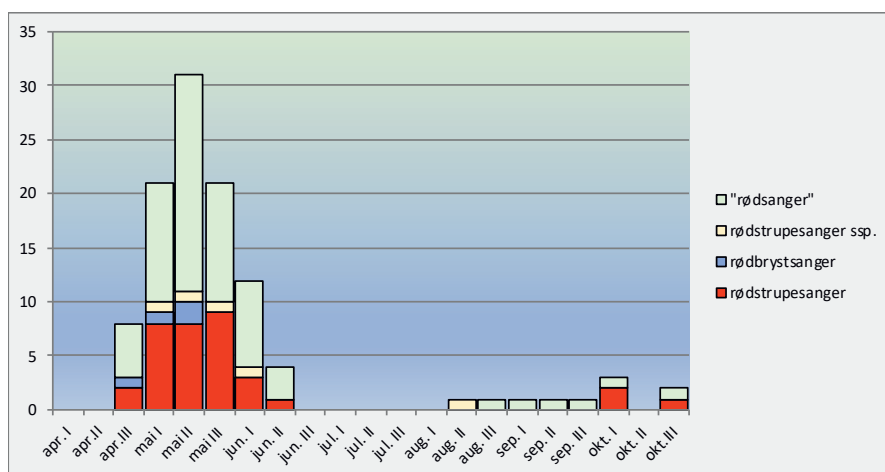
tert med bilder, eller der lokkelyd er tatt opp eller godt beskrevet. Observatører oppfordres derfor til å dokumentere fremtidige funn så godt det lar seg gjøre med bilder, men også etterstrebe å få tatt opp lokkelyd. Sistnevnte kan i mange tilfeller la seg gjøre ved hjelp av mobiltelefon eller videofunksjon på kamera.

For feltobservasjoner bør man fokusere på å få bilder av stjerten, farge på undersiden hos hanner og lokkelyd. Bilder tatt i nøytralt lys gir det beste grunnlaget for å vurdere subtile forskjeller i fargenyanser og kontraster.

For fangede fugler er opptak av lokkelyd nødvendigvis vanskelig, men man har på den annen side en enklere jobb med å ta bilder. For best mulig resultat bør bilder tas utendørs i nøytralt

lys og med en jevn bakgrunn. Noen viktige momenter å ha i bakhodet ved håndtering av fangede fugler er:

- Ta bilder i alle vinkler, ikke bare profilbilder, dvs. bilder av utspredt stjern, utspredt vinge der hånddekkere er synlig, underside med spredte bein og nærbilde av hode; prøv å glatte ut fjær som har blitt rufset til under håndtering.
- Aldersbestem fuglen; det gjøres sikrest ved å vurdere slitasje på hånddekkere og ev. myte-grenser i stjertfjær.
- Tell stjertfjærene, en komplett stjern skal ha seks par med stjertfjær, men 2K-fugler på våren mangler ofte noen av disse; notér i så fall hvilke fjær som mangler.

Figur 2. Sesongmessig fordeling av norske funn i rødstrupesangerkomplekset.

- Mål vingelengde (max. cord) på begge vinger.
- Ta vare på ev. fjær som løsner under håndtering; NSKF kan være behjelpelig med DNA-analyse av innsamlede fjær.

Referanser

- Illa, M., Collinson, J. M. & Shannon, T. 2019. Western Subalpine Warblers showing features of Eastern Subalpine Warbler. *British Birds* 112: 298–299.
- Lehikoinen, A. & Normaja, J. 2019. Rusorintakertut – yksi, kaksi vai kolme lajia? *Linnut* 54: 24–27.
- Shirihai, H. & Svensson, L. 2018. *Handbook of Western Palearctic birds vol. 1*. Helm, London.
- Svensson, L. 2013a. A taxonomic revision of the Subalpine Warbler. *Bull. B.O.C.* 133: 75–83.
- Svensson, L. 2013b. Subalpine Warbler variation and taxonomy. *British Birds* 106: 651–668.
- Waern, M. 2017. Rk:s omgranskning av rödsångare klar. *Vår Fågelvärld* 76 (6): 50–53.
- Wassink, A. 2014. Baardgrasmussen in Nederland: herziening van gevallen 1942–2012. *Dutch Birding* 36: 394–401.

Norges første funn av «rødsanger» var en 2K hann samlet inn på Akerøya 14. mai 1966, som nå ligger skinnlagt på Zoologisk museum i Oslo. Bilder tatt fra undersiden gir et godt inntrykk av utbredelsen av rødt, her uten stor kontrast mellom bryst og flanker og med en oransjetonet farge. Denne fuglen ble derfor mistenkt å være en rødbrystsanger, noe som senere ble bekreftet av DNA-analyse. Bilder i denne vinkel bør også tas av fugler som fanges inn for ringmerking. Foto: Simon Rix.

En interessant fugl ringmerket på Utsira 17. mai 2002. Fargetonen på undersiden kan tyde på rødbrystsanger, men uten klare bilder av stjørt må denne tause fuglen bli stående som ubestemt. Foto: Eivind Sande.

«Rødsanger» hunn, Lista fyr 7. mai 2010. NSKF har bare godkjent hunner med betraktelig dypere kile på T5 enn denne fuglen viser, som rødstrupesanger. Foto: Bjørn Erik Hellang.

Rødstrupe-/rødbrystsanger 2K hann, Stapnes 20. mai 2009. Denne fuglen kan aldersbestemmes på de meget slitte hånddekkerne. Maquissanger kan utelukkes ut ifra beskrivelse av lokkelyden. Foto: Kjell Mjøltnes.

Liste over alle norske funn

Rødstrupesanger

S. c. cantillans/albistriata (34 funn)

2K+ ♂ rm. Nore merkeskog, Utsira, Rogaland 20.5.1982.
2K+ ♂ rm. Løvlandhagen, Utsira, Rogaland 28.5.1982.
2K ♂ rm. Jomfruland, Kragerø, Telemark 4.5.1986.
2K ♂ rm. Nore merkeskog, Utsira, Rogaland 11.5.1988.
2K+ ♂ rm. Nore merkeskog, Utsira, Rogaland 12.5.1988.
2K ♂ rm. Jomfruland, Kragerø, Telemark 6.6.1992.
2K+ ♂ rm. Revtangen OS, Klepp, Rogaland 7.–11.5.1994.
2K ♂ Sjoarskogen, Utsira, Rogaland 22.–23.5.1994.
2K+ ♂ rm. Slevdalsvann, Farsund, Vest-Agder 6.10.1997.
2K+ ♂ Nore merkeskog, Utsira, Rogaland 25.4.1999.
2K+ ♂ Søre merkeskog, Utsira, Rogaland 28.5.2008.
2K+ ♂ Siratunskogen, Utsira, Rogaland 31.5.2009.
2K ♂ rm. Store Færder, Færder, Vestfold 11.5.2011.
2K ♂ rm. Søre merkeskog, Utsira, Rogaland 11.6.2011.
2K+ ♂ Skottjern, Arendal, Aust-Agder 19.–20.5.2012.
2K+ ♀ rm. Søre merkeskog, Utsira, Rogaland 22.5.2012.
2K+ ♂ Våge, Lindesnes, Vest-Agder 19.5.2013.
2K+ ♂ rm. Lista fyr, Farsund, Vest-Agder 25.10.2013.
2K+ ♀ Austrheim, Utsira, Rogaland 21.4.2014.
2K ♀ (*albistriata*) rm. Søre merkeskog, Utsira, Rogaland 4.6.2014.
2K ♂ rm. Store Færder, Færder, Vestfold 6.6.2014.
2K+ ♀ (*albistriata*) rm. Bulandet, Askvoll, Sogn og Fjordane 5.–12.10.2014.
2K+ ♀ (*cantillans*) rm. Store Færder, Færder, Vestfold 23.–25.5.2015.
2K+ ♂ Ona, Sandøy, Møre og Romsdal 24.5.–8.8.2015.
2K ♀ rm. Søre merkeskog, Utsira, Rogaland 6.5.2016.
2K+ ♂ Herberg, Utsira, Rogaland 6.–7.5.2016.
2K+ ♂ Kutre, Utsira, Rogaland 7.–8.5.2016.
2K+ ♂ Vatnemarka, Farsund, Vest-Agder 9.5.2016.
2K+ ♂ Stave, Farsund, Vest-Agder 11.5.2016.
2K+ ♂ Lista fyr, Farsund, Vest-Agder 1.5.2017.
2K+ ♂ Vigdel, Sola, Rogaland 2.5.2017.
2K+ ♂ Våge, Lindesnes, Vest-Agder 17.5.2017.
2K ♀ (*albistriata*) rm. Sula, Frøya, Trøndelag 25.5.2017.
2K+ ♂ Sørburøya, Frøya, Trøndelag 29.–30.5.2018.

Rødbrystsanger

S. c. inornata/iberiae (4 funn)

2K ♂ (*iberiae*) innsamlet Akerøya, Hvaler, Østfold 14.5.1966.
2K+ ♂ rm. Revtangen OS, Klepp, Rogaland 16.–18.5.2000.

2K+ ♂ Stave, Farsund, Vest-Agder 22.4.2011.
2K ♂ rm. Herberg, Utsira, Rogaland 4.5.2014.

Rødstrupe-/rødbrystsanger

S. cantillans ssp. (5 funn)

2K+ ♂ Storfosna, Ørland, Trøndelag 19.8.1975.
2K+ ♂ Hållandsmarkje, Utsira, Rogaland 28.5.1995.
2K+ ♂ Akerøya, Hvaler, Østfold 4.5.2003.
2K+ ♂ Karolinehagen, Utsira, Rogaland 1.–2.6.2003.
2K ♂ Stapnes, Eigersund, Rogaland 20.5.2009.

«rødsanger»

S. cantillans/subalpina (64 funn)

2K+ ♂ rm. Hauge i Dalane, Sokndal, Rogaland 22.4.1968.
2K+ ♂ Kvitsøy, Kvitsøy, Rogaland 5.–6.6.1979.
2K+ ♂ rm. Store Færder, Færder, Vestfold 13.6.1979.
2K+ ♂ rm. Austrheim, Utsira, Rogaland 11.5.1980.
2K+ ♂ Varen, Utsira, Rogaland 14.5.1980.
2K+ ♂ Langkåshaugen, Bø, Telemark 14.5.1981.
2K+ ♂ rm. Store Færder, Færder, Vestfold 4.6.1981.
2K+ ♂ rm. Jomfruland, Kragerø, Telemark 15.–23.5.1983.
2K+ ♂ Herberg, Utsira, Rogaland 1.6.1984.
2K+ ♂ rm. Nore merkeskog, Utsira, Rogaland 25.5.1985.
2K ♀ rm. Nore merkeskog, Utsira, Rogaland 12.5.1988.
2K+ ♂ Staraberje, Utsira, Rogaland 15.5.1988.
2K+ ♂ Merkeskogene, Utsira, Rogaland 14.5.1989.
1K+ Skjeldehagen, Utsira, Rogaland 20.9.1992.
2K+ ♀ Austrheim, Utsira, Rogaland 30.4.1993.
2K+ ♂ Børgjedalen, Utsira, Rogaland 21.5.1993.
2K ♂ rm. Lista fyr, Farsund, Vest-Agder 21.–27.5.1993.
2K ♂ rm. Bømyra, Randaberg, Rogaland 6.–7.5.1994 & Hovland, Utsira, Rogaland 17.5.1994.
2K+ ♂ Austrheim, Utsira, Rogaland 9.5.1994.
2K+ ♂ Herberg, Utsira, Rogaland 11.5.1994.
2K+ Austrheim, Utsira, Rogaland 13.5.1994.
2K+ ♂ Karolinehagen & Grotlehagen, Utsira, Rogaland 30.5.1995.
2K+ ♂ Røvær, Haugesund, Rogaland 31.5.1995.
2K+ ♂ Austre plantning, Utsira, Rogaland 2.6.1995.
2K+ ♂ Hållandsmarkje, Utsira, Rogaland 8.5.1997.
2K+ ♂ Herberg, Utsira, Rogaland 9.5.1997.
2K+ ♂ Skjeldehagen, Utsira, Rogaland 17.5.1997.
2K+ ♀ Herberg, Utsira, Rogaland 20.5.1997.
2K+ ♂ Hovland & Merkeskogene, Utsira, Rogaland 1.6.1997.
1K+ Doktorhagen & Skjeldehagen, Utsira, Rogaland 31.8.1997.
2K+ ♀ rm. Blikshavn, Karmøy, Rogaland 23.10.1997.
2K+ ♀ Doktorhagen, Utsira, Rogaland 27.5.1998.
2K ♀ rm. Søre merkeskog, Utsira, Rogaland 21.5.1999.
2K+ ♂ Skjeravågen, Kvitsøy, Rogaland 28.4.2000.
2K ♀ rm. Revtangen OS, Klepp, Rogaland 29.4.2000.
2K+ ♂ rm. Jomfruland, Kragerø, Telemark 23.5.2000.
2K+ ♂ rm. Store Færder, Færder, Vestfold 27.5.2000.
2K+ ♂ Store Færder, Færder, Vestfold 19.5.2001.
2K+ ♂ rm. Søre merkeskog, Utsira, Rogaland 17.5.2002.
2K+ ♂ Herberg, Utsira, Rogaland 12.6.2002.
2K+ ♂ Ona, Sandøy, Møre og Romsdal 7.9.2003.
2K+ ♂ Herberg, Utsira, Rogaland 31.5.2004.
2K+ ♀ Nordvik, Utsira, Rogaland 1.6.2004.
2K+ ♀ rm. Revtangen OS, Klepp, Rogaland 3.6.2004.
2K ♀ rm. Jomfruland, Kragerø, Telemark 4.5.2006.
2K+ ♀ Kvalvik, Utsira, Rogaland 6.5.2006.
2K+ ♂ Nese, Klepp, Rogaland 6.–7.5.2006.
2K+ ♂ Søreavågen, Utsira, Rogaland 9.5.2006.
2K ♀ Store Færder, Færder, Vestfold 20.5.2007.
2K+ ♂ Utsira fyr, Utsira, Rogaland 5.6.2008.
2K+ ♂ Tømmerstø, Kristiansand, Vest-Agder 22.4.2009.
2K ♂ død Søre merkeskog, Utsira, Rogaland 20.5.2009.
2K+ ♂ Herberg, Utsira, Rogaland 20.–25.5.2009.
1K Utsira fyr, Utsira, Rogaland 10.10.2009.
2K+ ♀ Lista fyr, Farsund, Vest-Agder 7.5.2010.
2K+ ♂ Lista fyr, Farsund, Vest-Agder 18.6.2011.
2K+ ♀ rm. Grimsøya, Røst, Nordland 28.9.–8.10.2011.
2K+ ♂ Stråholmen, Kragerø, Telemark 18.5.2012.
2K+ ♂ Sandsøya, Sande, Møre og Romsdal 24.5.2012.
2K+ ♂ Grødalandskogen, Hå, Rogaland 19.5.2013.
2K+ ♀ Sleipnesodden, Rødøy, Nordland 4.5.2014.
2K+ ♀ Møglestu, Lillesand, Aust-Agder 7.5.2015.
2K+ ♂ Indresund, Lillesand, Aust-Agder 12.5.2016.
2K+ ♂ Gruda, Klepp, Rogaland 12.–13.5.2017.